

מזג:

עין משפט
נר מצוה

יד א מ״י פכ״ו מהל'
שבת הלכה ג טוש״ע
א״ח ס׳ תד:
זו ב מ״י פכ״ד מהל'
זמירות הלכה יא:
זו ג מ״י פט״ו מהל'
שבת הלכה כג ופכ״ו
הלכה יד טוש״ע א״ח ס׳
תה סעיף ד:

רבינו חננאל

[illegible][illegible][illegible]

לישוב והבריות מ(ת)בקט
רב חסדא לרב נחמן

(א) וע"ש צק"ע ופ"מ פי' ד' הירושלמי הזה.

מי שהוציאוהו פרק רביעי עירובין

ואיסור לשתות יין בל ימי החורף. וא"ת מאי שנא דלא חסרינן כהן לשפות לעולם יין כדאמרין בסנהדרין (ד' ע"ג:) אכל ומה אעשה שמקנתו קלקלתו פ' שעברו כמה שנים שלא נצנה הבית ואמאי לא חיישין לנן דוד כי הכא וי"ל דהתם ליכא איסורא

והפֿער צעהן אחר או ייִן מעט אַזל
העכא איז אמי עובר על מזירותו וצפֿ"ק
צדיקה (ד' ה:) נמי אמרינן חיישינן
לשמא יצנה ור"מ מפרש ציוס שצן
דוד צא שראוי לצא והשתא לא קשיא
ומדיד וינחא נמי מה שמקשה לאמאי
לא אקרו והלא משיח בן יוסף י"ט לו
לצא מחילה ועדיין לא צא אַזל קשה
האי דפריך בסמוך בחול נמי לשתרי
דהא לא אתא אליהו מאתמול מ"מ
היה ראוי לצא ייִל דלפי המסקנא
פריך דמוקמינן דקאי בשעת וקדמ
משום הכי פריך בחול לשתרי יום
שנדר צו שאינו ראוי לצא צלותו יום
הואיל ולא אתא אליהו מאתמול:
דל"א אתא אֵליהו בשבת. וא"ת
ודלמא לא עבר צער צער שבת
ויצטר בשבת וייל דקרא הגני שולח
לכס את אליה הנביא לפני צא יום
ה' משמע ציוס שצא יבשר:

האי תנא ספוקי מספא ייה.
(ה) והיא דמתן צפרין קמא
דפסחים (ד יג.) דקאמר לדנרין אף
תלויות לא ישרפו שמה יצא אליהו
וייטעוהו אינא תלמידי נמי מספא
ליה והוא שמשב ^א כבר מובטח
להם לישראל שאין אליהו בא בשנת
זולת צערב שנת ולא צערב יו"ט
נראה לי דהכי פירושו כי היכי דלא
בא לא צערב שנת ולא צערב יו"ט
מפני הטורח של תקון סעודה הכי
נמי בשנת קודם אצילה מפני טורח
סעודת שנת:

מִתְרִין אֶתְּכֶם שֶׁכֵּן הָיִיתִי
מִסְתַּבֵּל בְּשׁוֹפֶרֶת וְכו'.

מורד קומתו וצלו וצ
של דקל הרוצה שלא
קבר נועץ קנה בדר' ע
צלו נוטה משפיע ועו
בריה דרב חניליא
חוץ לתחום אמר ל
נחמיה תלמידך שר
מחיצה של בני אדם
יצחק אחוריה דרבא
נחמן א"ל רב נחמן
מבעיא ליה לרב חס
עסקינן וקא מבעיא ל

ירוש גלותא כדמוכח בהעור והרעוב (חולין ד' קכד). אללא הא דקאמא
אללא דרייכא משום דעשיר היה ורב נחמן סתם קתם הוא רב נחמן בר
יעקב דהא רב נחמן סתם היה חזירו דרב ששת וצירושלמי מוכח
דרב נחמן בר יעקב היה חזירו דרב ששת וגם בשום מקום בש"ס
אזינו מוזכר בפירוש רב נחמן בר יעקב אללא אללא רב נחמן בר רב
אחסדא או רב נחמן בר יתח' ע' ו**ייתב רבא** וקמבעיא ליה גריסין
לג' אמר ליה רב נחמן בר יתח' דכא פשיטא ליה במחלה של בני אלס
שמותא לעשות וצחר הכי פריך רב נחמן בר יתח' לרבא מנפל
דופנה לאסור לעשות:

אִירֵימָה בִּדְרָה מְרוֹ גְּבִירָה: וְהָסֵת תַּחֲמֹר רִי לֹא מָלוּ גְּבִירֵי נַמֵּי
 יֵלֶךְ אֶל מָקוֹם שֶׁהַמַּחֲלִיָּה מִגַּעֲתָה וְאַחֵר כִּךְ יֵשֶׁה הַיִּקְרָק
 אַחֲרָה עַד שִׁיגִיעַ לַתְּחוֹם וְיֵשׁ לוֹמֵר כִּיּוֹן שֶׁבִּכְרָ עָשׂוּ פַעַם אַחַת
 יֵדְעוּ שֶׁלְדַעַת כֵּן עָשׂוּ וְאִסּוּר מִכָּאן וְאִלֵּךְ כְּדִמְסִיק בְּסִמּוֹךְ בְּשִׁמְעֵתָן:

באו

ואסור לשתות יין כל ימות החול אי אמרת בשלמא יש תחומין היינו דבשבתות ובימים טובים מותר אלא אי אמרת אין תחומין בשבתות ובימים טובים אמאי מותר שאני התם דאמר קרא 'הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא גו' והא לא אתא אליהו מאתמול אי הכי בחול כל יומא ויומא נמי לישתרי דהא לא אתא אליהו מאתמול אלא אמרינן לבית דין הגדול אתא הכא נמי לימא לבית דין הגדול אתא ⁶ כבר מובטח להן לישראל שאין אליהו בא לא בערבי שבתות ולא בערבי ימים טובים מפני הטורח קא סלקא דעתך מדאליהו לא אתא משיח נמי לא אתי במעלי שבתא לישתרי אליהו לא אתי משיח אתי דכיון דאתי משיחא הכל עבדים הן לישראל בחד בשבא לישתרי לפשוט מינה דאין תחומין דאי יש תחומין בחד בשבא לישתרי דלא אתא אליהו בשבת האי תנא * ספוקי מספקא ליה אי יש תחומין או אין תחומין ולחומרא דקאי אימת דקא נדר איילימא דקאי בחול כיון דחל עליה נזירות היכי אתיא שבתא ומפקעא ליה אלא ² דקאי בשבתא וקא נדר וביום טוב וקא נדר וההוא יומא דשרי ליה מיכן ואילך אסיר ליה; פעם אחת לא נכנסו לנמל וכו'; תנא שפופרת היתה לו לרבן גמליאל שהיה מביט וצופה בה אלפים אמה ביבשה וכנגדה אלפים בים הרוצה לידע כמה עומקו של גיא מביא שפופרת ומביט בה וידע כמה עומקו של גיא והרוצה לידע כמה גובהו של דקל מודד קומתו וצלו וצל קומתו וידע כמה גובהו של דקל הרוצה שלא תשרה חיה רעה בצל קבר גועין קנה בד' שעות ביום ויראה להיכן צלו נוטה משפיע ועולה משפיע ויורד נחמיה בריה דרב חנילאי משכתייה שמעתא ונפק חוץ לתחום אמר ליה רב חסדא לרב נחמן נחמיה תלמידך שרוי בצער אמר לו ² עשה לו מחיצה של בני אדם ויכנס וייתב רב נחמן בר יצחק אחוריה דרבא וייתב רבא קמיה דרב נחמן א"ל רב נחמן בר יצחק לרבא מאי קא מבעיא ליה לרב חסדא איילימא בדמלו גברי עסקינן וקא מבעיא ליה הלכתא כרבן גמליאל

או

אמרו כל יום החול דילמא חמי: לפני כל יום ה' לפני בראש
בן דוד יבא אליהו לבשר: מפני הטורח. שמיניין דרכי שבת והולכין
ההקציל פניו: עבדים הן. ואין ישראל טורח דלמא דטרח להו:
בחד בשבט נפטר: דודאי לא אחי משיח היום דלא איתמול בשבט לא
אחא אליהו ומדקאסר ליה ליפשוט
דחיש לדילמא אחא אליהו ואין תחומין
למעלה מעשרה: ומשניין מהא לא
מיפשוט דאין תחומין דלילמא פסוקין
מספקא להאי תנא דלילמא אין
תחומין ומשיח ארץ בשבט נפשוט ולחומר
אזל מפשט לך פשטתא דאין תחומין
המירא מיניה: כיון דחל עליה גזירה

כר יומא ויומא נמי אליהו מאתמול אלא אתא הכא נמי לימא ⁶ כבר מובטח להן לא בערבי שבתות ש מפני הטורח קא לא אתא משיח נמי לישתרי אליהו לא דאתי משיחא הכל חד בשבא לישתרי מין דאי יש תחומין לא אתא אליהו בשבת לא ליה אי יש תחומין א דקאי אימת דקא

[illegible]

השם ששם נעשות הבנין יענון קנה בחרצש שעות ביום שאותה שעה ממחילי
להתחמם והכל כוון ויזח כדארמיון בצרכות (ד' י"ב) וחס השמש
יוצא נלפסם חיו שעה בשמות חס והכל כוון להווי חס ארבע שעות
ולנלפסין כיוצא ממאות ללז בראשונה שעה ולאווי חס ארבע שעות
ושפע הבנין ועשה שיפוע ארבע שלא יהא נוטה לו כל ואש"פ
החמה יהיה לו כל ללז אחר כיוון דזהיהא שעתא ליכא כל מ לא
להתחיל חיה להתחיל בצילו דהיהא שעתא אולת עד דמשכחא ועוד דלחחר
הכל חס ולא איכפת לה לחיה כלל : בדמלו גברי . שהיו גברי
הרבה שיכולין לללח לחס כבון שעיברו לעשות לוי
מכאן ממכאן ממקום שהוא שס מעד התחום : הלכה גברי
ללינו ליה ממכאן שאל שבת כסן מבדע ויס כדלמר לענין
גבי דיר וסחר או דילמא פשטא ליה הדלכה כרסן גמילאל והכא
עד מור התחום אלל עד ד' אמות סמוך לתחום :

וקמיצעיא

כולו. נחמיה בר רבא בר חנילאי משכתייה שמעתא בשבת ויצא חוץ לתחום. אמר לו ויכנס, דקיימא לן דמחיצה שנעשית בשבת היא מחיצה, רב נחמן כשמעתייה.

מסורת הש"ס

(א) פסחים יג, (ב) שמות
(ג) שם יג, וע"ש וברש"י
דהתם ד"ה לא בערבי שבתות
(ד) שייך במשנה דלעיל
(ה) וע"ע תוס' ב"ב
מז: ד"ה שלח ובתוס' גיטין
לא: ד"ה אלא ותוס' לעיל יח:
ד"ה מתקין,

תורה אור השלם

1. הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ לָכֶם
אֶת אֱלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי
בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל
מֵלֵאכֵי ג כג
וְהַנּוֹרָא:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה האי תנא
וכו' וההיא דתניא צפ"ק
דפסחים. נ"צ דף יג ועיין
מ"ש שם:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה יתיב רב נחמן
בר יצחק וכו' משמע דרב
נחמן בר יצחק לאו היינו
ד"נ. עי' לעיל דף יח ע"ג
תוס' ד"ה מתקיף ולקמן
עב ע"ג:

מוסף רע"י

לא בערבי שבתות כו'
מפני הטורח. שיש לכן
לעסוק בסקודות שבת
ויטרלו זו (פסחים יג.).